

Những Bước Chân Nối Tiếp

*Nào về đây ta họp đoàn cùng nhau
Cuộc đời vui thú có lúc nào thành thời
Anh với Em ta cùng sống vui trọn ngày
Rồi mai này chúng ta lại gặp nhau ...*

Tiếng hát họp đoàn vang lên từ các em hướng đạo sinh của liên đoàn Trường Sơn, các sói con nhẩy múa theo tiếng còi của người quản trò, nhắc tôi nhớ đến kỷ niệm một thời tuổi trẻ khi còn ở quê nhà. Tôi lớn lên từ núi đồi Đà Lạt, là nơi có nhiều thắng cảnh thiên nhiên, có rừng thông, đồi núi, thác hồ. Nhắc đến Đà Lạt thì ai ai cũng nhớ đến ngay Đồi Cù, hồ Xuân Hương là hai thắng cảnh thiên nhiên nằm ngay giữa thành phố Đà Lạt. Vì vậy địa điểm Đồi Cù so bóng nước hồ Xuân Hương là trung tâm sinh hoạt của các đoàn thể Hướng Đạo, Gia Đình Phật Tử, Học Sinh Phật Tử, Hùng Tâm Dũng Chí, Thanh Sinh Công ... Mỗi sáng Chủ Nhật mọi người đều nghe tiếng còi “tích tè” vang lên khắp Đồi Cù ...

- Hôm nay Sói Thành đến đây làm gì?
- Dạ thưa Baloo, hôm nay Sói Thành đến đây để Tuyên Hứa.
- Sói Thành muốn xin Tuyên Hứa, vậy chứ Sói có biết danh dự là gì không?
- Dạ thưa biết!
- Danh dự là gì nói cho Balô và các bạn Sói nghe xem.
- Dạ danh dự là sự cao quý nhất của con người mà không ai muốn đánh mất hoặc làm tổn thương NÓ được.
- Sói đã biết danh dự là gì, như vậy Sói có dám lấy Danh Dự để xin Tuyên Hứa không?
- Dạ có.

Lúc này một Sói con cầm cờ đoàn đặt ngang vai, tay trái Thành đặt vào đầu cờ, tay phải giơ lên

ngang vai chào hai ngón tay (kiểu chào của Sói). Sói Thành cất tiếng đọc:

Đứng trước Quốc Kỳ là Đoàn Kỳ, Sói xin lấy Danh Dự mà hứa rằng:

- Trung thành đối với tín ngưỡng và tổ quốc.
- Giúp ích mọi người bất kỳ lúc nào.
- Tuân theo luật Sói.

Và chiếc khăn quàng tụ tay Baloo choàng vào cổ Sói Thành, với cái gút thật đẹp Bài ca Tuyên Hứa của sói con được vang lên trong tinh thần thương yêu và đoàn kết. Thế là xong một buổi Tuyên Hứa trang nghiêm đã làm Thành mất ngủ, lo lắng cho cái ngày trọng đại được chính thức công nhận là Sói con của Đoàn Trai Việt (sau này Đoàn Trai Việt được đổi tên thành Đỉnh Bộ Lĩnh).

Tôi nhớ ngày đầu tiên tôi đưa Thành, em trai tôi đến sinh hoạt với đoàn Hướng Đạo Trai Việt. Thành là một cậu bé nhỏ nhắn, hai cánh tay ốm tong teo thò ra khỏi cái áo ngắn tay màu xanh nước biển. Hai ống chân dưới cái quần cụt màu xanh đậm khiến Thành có vẻ cao hơn. Đầu tóc cắt ngắn gọn gàng với cái mũ kết lưới trai cùng với màu quần. Cổ choàng chiếc khăn màu vàng viền nâu, khiến chàng ta có vẻ oai phong như người hùng sắp ra trận. Mới đầu Thành còn nhút nhát, đứng khép nép bên cạnh tôi. Sau khi giới thiệu Thành với Akela, Baloo và được các trưởng hân hoan đón chào thật là vui vẻ, rồi tiếng vỗ tay, tiếng hát đón chào một sói mới vào đoàn., làm cho Thành không còn rụt rè nữa. Tiếng còi cất lên, tích tè ... tích tè tích .. tích tè . tích tè tích ... tất cả các sói tập họp.

*Anh em ta về cùng nhau ta sum họp này 1, 2, 3, 4, 5
Anh em ta về cùng nhau ta quây quần này 5, 4, 3, 2, 1
Một đều chân bước nhé, hai quay nhìn nhau đi
Ba cầm tay chắc nhé, không muốn ai chia lìa
Bốn nhớ rằng chúng ta bốn bề anh em một nhà
Năm giữ mãi tình này trong câu ca ...*

Thành được các huynh trưởng và các bạn sói đặt cho cái tên thật kêu la “Thành Ca Sĩ.” Trong bầy có hai Thành, khi gọi, Akela đã réo lên “Thành Ca Sĩ”, thế là chàng sói Thành con chạy lúp xúp chạy lên. Lý do thật dễ hiểu, Thành đã giựt được giải nhất thi hát với các bầy sói bạn, thế là tên “Thành Ca Sĩ” ra đời. Ngày nào tiếng hát của “Thành Ca Sĩ” cũng vang lên khắp Đồi Cù. Mỗi lần đội bị phạt, “Thành Ca Sĩ” lại bị bắt đại diện đội ra hát để trả bài phạt, thay vì phải bị “thụt dầu” hay “hít đất”. Rồi tháng ngày đi qua thật nhanh, sói Thành đã bắt đầu vào tuổi thiếu niên. Và anh chàng sói này lại tập hát bài “Tiễn Sói Lên Đường” để chuẩn bị trở thành chàng thiếu niên khoẻ mạnh từ tinh thần đến thể chất, có đủ khả năng xông pha khám phá những điều mới mẻ đang chờ phía trước.

Gặp nhau đây, rồi chia tay

Ngày vàng như đã vụt qua trong phút giây

Niềm hăng say, còn chưa phai

Đường trường sông núi hẹn mai ta sum vầy

Đường trường sông núi hẹn mai ta sum vầy ...

Bài hát “Chia Tay” vang kên kéo tôi về thực tại. Tôi đứng dậy phủi lớp cỏ khô dính vào quần áo, bóng mát của cây đã nghiêng về bên phải chỗ tôi ngồi, làm nóng rát cả một mảng lưng mà tôi vẫn không hay. Tôi hướng mắt về nơi bầy sói đang sinh hoạt tìm hai thằng cháu nhỏ, Toàn và Tường, hai thằng nhóc này là con của “Thành Ca Sĩ.” Ngày xưa tôi đã đưa bố chúng gia nhập bầy sói để học hỏi, để rèn luyện bản thân và để khám phá những giá trị và những kinh nghiệm cho suốt cả cuộc đời. Hôm nay tôi lại đưa các con của Sói Thành tiếp tục giống như cha chúng học hỏi đời sống của bầy sói con. Những bước chân của các sói con đã nối tiếp bước chân của sói già. Dù bất cứ nơi đâu, Hướng Đạo Việt Nam ngày càng mở rộng khắp nơi trên thế giới và vẫn giữ truyền thống hào hùng của dân tộc.

Hàng năm đều có trại HỌP BẠN LIÊN KẾT do các Liên Đoàn Hướng Đạo Việt nam miền Nam Cali tổ chức, gồm các liên đoàn như: Liên Đoàn Trường Sơn, Hùng Vương, Chí Linh, Hoa Lư, Vạn Kiếp, Chi Lăng, ... sau này lại có thêm nhiều đoàn mới thành lập như Liên Đoàn Văn Lang, Liên Đoàn Hướng Việt. Năm nào họp bạn cũng đều có thêm nhiều đoàn sinh trẻ và nhiều đoàn Hướng Đạo mới.

Và cứ bốn năm một lần trại HỌP BẠN THẮNG

Tiến lại được tổ chức cho tất cả các đoàn Hướng Đạo Việt Nam trên khắp thế giới. Tôi được biết các Liên Đoàn Hướng Đạo Việt Nam Miền Nam California đang nỗ lực gây quỹ để lo cho trại họp bạn thế giới Thăng Tiến VIII sẽ tổ chức tại Riverside miền nam California vào mùa hè năm 2006 sắp tới.

Tôi ngược mắt nhìn lên bầu trời xanh, có mấy chòm mây trắng, trời ít gió nên mây ngừng trôi. Có một vài con chim non đang tập bay. Chúng bay là là dưới đất rồi vụt lên, đập nhanh đôi cánh bay cao, hơi chao đảo. Chúng giữ thăng bằng đôi cánh, sau đó chấp cánh bay cao theo bầy một cách nhẹ nhàng Ừ nhỉ! rồi bầy sói con, sẽ từ giã non, mở hé hé một mắt, rồi hai mắt, rồi cứng cáp tập đi, tập chạy, tập nhảy, theo bầy săn mồi như đàn chim kia. Tôi vẫn còn vương vấn đến câu sói Tuyên Hứa. Và bây giờ câu Tuyên Hứa đầu tiên lấy danh dự mà thề được thêm vào “và Quốc Gia tôi” TRUNG THÀNH ĐỐI VỚI TÍN NGƯỠNG, TỔ QUỐC, VÀ QUỐC GIA TÔI. Các con cháu tôi có hai tổ quốc, một xứ sở tự do là Mỹ Quốc mà chúng đã được sinh ra và đã chịu ơn nuôi dưỡng chúng nên người, và một quê hương Việt Nam nơi sinh ra ông bà, cha mẹ chúng. Dù thế nào đi nữa cũng không thể nào quên nguồn gốc dân tộc Việt Nam. Tôi vẫn thường dạy cho các con, các cháu tôi, phải nhớ tới Quốc Tổ Hùng Vương, nhớ tới Bà Trưng, bà Triệu, nhớ đến những vị tiền nhân đã có công dựng nước và giữ nước Việt Nam.

- Cô Ba có biết hát bài hát này không? thằng Toàn hỏi tôi.

- Bài gì?

- Dạ bài “Vòng tròn có một cái tâm.”

Tôi cất tiếng hát, bọn nhóc vỗ tay hát theo. Tôi và hai thằng cháu nhỏ vừa hát vừa kéo nhau ra xe.

Vòng tròn có một cái tâm

Cái tâm ngay giữa vòng tròn

Đi sao cho đều cho khéo

Vòng tròn đừng méo đừng vuông ...

Đi sao cho đều cho khéo, vòng tròn đừng méo đừng vuông ... Vì tôi cũng là một cựu hướng đạo sinh “Một ngày Hướng đạo, một đời hướng đạo”

Miền Du Đà Lạt

Phụ huynh Trường Sơn

Một đàn vịt lội qua sông

Phở nóng đây! Mời vô!

Phụ huynh đang thi đua ăn

Các em có hiểu Trườg nói gì không?